

REGIO VAN DE GROTE MEREN

De uitdrukking «Afrika van de Grote Meren» werd aanvankelijk gebruikt door de ontdekkingsreizigers die op expeditie vertrokken naar de bronnen van de Nijl, die tot in de jaren 1850 onbekend terrein waren.

De **Grote Meren** zijn een opeenvolging van meren. De belangrijkste meren zijn het Victoriameer, het op één na grootste zoetwatermeer ter wereld, en het Tanganyikameer, het op één na grootste meer qua volume en diepte. Het Albertmeer, het Edwardmeer, het Kivumeer en het Malawimeer maken ook deel uit van dit geheel.

De uitdrukking «Regio van de Grote Meren» verwijst in de meeste gevallen naar het geheel van de landen **Tanzania, Oeganda, Congo, Rwanda en Burundi**.

Dit is een van de dichtstbevolkte regio's ter wereld, met een geschatte bevolking van 150 miljoen inwoners. De bevolking leunt ook op cultureel vlak vrij nauw bij elkaar aan, en dan zeker op taalvlak. Alle talen die worden gesproken door de bewoners van deze regio, behoren tot een onderfamilie van de Bantoe-talen. Een ander gemeenschappelijk kenmerk van die landen is de gemeenschappelijke politieke ervaring, die rond kleine gecentraliseerde koninkrijken draait.

Omwille van zijn oude vulkanische activiteiten is dit deel van Afrika ook een van de vruchtbaarste regio's.

De regio kon als brongebied van de Nijl lange tijd rekenen op heel wat interesse vanuit Europa. De eerste buitenlanders die in groten getale naar de regio kwamen, waren de missionarissen. Het intensere contact met de rest van de wereld leidde tot een reeks rampzalige epidemieën, zowel bij de mens als bij het vee. Pas in de loop van de jaren vijftig van de vorige eeuw keerde de regio naar zijn «normale» demografische niveau terug.

CONFLICTEN ROND DE GROTE MEREN

Sinds de jaren zestig hebben er in deze regio verschillende burgeroorlogen gewoed. Vooral Burundi en Kivu (Congo) hadden te lijden onder intense gewelddaden. Rwanda was het toneel van een genocide. Deze gebeurtenissen berokkenden veel schade – niet alleen aan de natuur, maar ook aan de gemeenschappen die er leven.

Een van de bronnen van de conflicten die vaak naar voren wordt geschoven, is de aanwezigheid van grote hoeveelheden natuurlijke rijkdommen – en dan meer bepaald **gas, aardolie, goud, diamanten, koper, kobalt en hout**.

